

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Szombat

111. szám.

Pest, július 22. 1848.

Nem kell táblabíró politika.

Előfizethetni csak a kiadónál országuton Kunewalder házában, vidéken a k. postahivatalnál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve fél évre Budapesten házhozordással 5 ft. Vidékre posztán borítékban 6 ft.

Évnyegyedre Budapesten 2 ft. 30 kr. vidékre posztán 3 ft. 30 kr..

Egy hónapos elő fizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozot sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. peng. p fizettetik.

Pest július 22.

Ülés a képviselők házában.

A mai ülés leírásával elkéstünk. — Siettünkben közöljük e következő három nyilatkozatot.

Nyári Pál s Madarász László beszédeit kénytelenek vagyunk elhalasztani.

A szónoklatok után a ház elhatározza, hogy az egyes cikkek tárgyalásába fog bocsátkozni.

Sokan nem akartak a szótól elállani, azt hitték, mintha ezzel már az érdemleges vita volna befejezve, holott tulajdonképen ez csak ezután fog következni.

Az oppositio, hír szerint a cikkek tárgyalásánál két helyen akar csatát kezdeni.

Egy módosítvány fog előterjesztetni az olasz ügyben: ezután egy hozzáadvány a nép ügyében.

Az oppositio világosan kiakarja mutatni az országnak, miben különbözik e két párt egymástól. —

Hatzel, nyiregyházi követ:

Két napi hosszás discussiók után úgy hiszen kötelességünk mentül rövidebben nyilatkozni.

A válasz felirat szerkezetében nem találok azon rövid kerekdedséget, világosságot mellyet a nemzet méltósága megkíván — azért ezt ujonnan szerkeztetni kívánom úgy, hogy nyílt levél legyen a nemzet kezében mellyel civilisált nemzetek sorába belép, s kimutassa azon állást, mellyet azok között el foglalni magát elhatározta.

A ministerium politicáját a horváth ügyekre nézve pártolom; nem mintha süker koronázta

volna azt, hanem mert megkimélte a polgárvért, mellyet csak a legutolsó esetben kell feláldozni.

Az olasz ügyekre nézve emlékeztetem a házat Kossuth pénzügy minister, tegnapelőtti azon nyilatkozatára, miképen ő, mint egyes polgár híven előbbeni egész életébe tanusított elveihez, az olaszok szabadságát, függetlenségét minden beavatkozás nélkül ohajtja, de mint minister a nemzetek állása mérlegébe tekintve, azt látja hogy a magyar nemzet jelen állása biztosítására beavatkozás szükséges.

Uraim! nincs polgárja a hazának, ki úgy ne érezne mint Kossuth az egyes polgár, — az egyes polgárok érzelmeiből kerül ki a nemzet simpatijája, — s ne mistificaljuk magunkat — azon politika melly nem e nemzet simpatijára építetik, később vagy hamarabb romba dül.

Ebből következik az, hogy miután Kossuth mint minister másképen szólt, megtörténhetik hogy a nagy többség, nem a nemzet érzelmeit, hanem a kormány politicáját képviseli. — (Helyes.)

Végre el nem hallgathatom miképen a nemzet megütközve fogja venni, hogy azon ministerium, mellyhez gyermeki bizodalommal ragaszkodott, mellynek két száz ezer polgárainak vérére erejét meghaladó milliókat egyszerű felhívásra rendelkezése alá bocsátotta, egy, bár lényeges kérdésnél, a nélkül, hogy a Nép képviselők elágazó véleményei összevgyalulását csak megkísértette volna is, széttepett tárczáit a nemzet lábaihoz dobni késznek nyilatkozott.

Uram! a történetírás nem azon kormány férfiakat szokta halhatatlanítani kikbe elég elhatározottság van, talán különben is megunt tárczáiktól megválni, hanem azokat kik elég erősek a vészes időkbe a nemzettel egyesülten győzni ha kell, halni ha szükséges.

A felírás új szerkezeté kivált a ministerium politicáját illetőleg az olaszügyekbe nem helyeslem.

Ez után Pulszki Ferencz jutott szóhoz, azonban vontatott, és unalmat beszédés a ház nem igen hallgatta.

Teleki László.

Pulszki szavaiból azt vettem ki, hogy szerinte azok kik a ministeri politicát az olasz ügyekben nem helyeslik, azok Austriától elválni akarnak.

Ezt kétféleképen lehet érteni. Ha közigazgatási szempontból vesszük fel, nincs ellene észrevétele, ha pedig itt Pulszki azt értette, hogy az ellenzék a dinastiától akar külön szakadni, ez jelen esetben igen méltatlan gyanusítás, s szeretné ha az elnök azokat, kik így gyanusítanak rendre utasítaná.

Szólok azok közzé tartozik, kik a jelen ministeriumot megbuktatni nem akarják, de az nem tiltja őt el attól, hogy véleményét ki ne mond-

hassa, ő szavazatát semmi tekintetnek alá nem rendeli, sőt ha azt hiszi, hogy a ministeri politika a hazára veszélyt hoz, nem is lehet szoros kötelessége, mint az ellen teljes erővel küzdeni.

De a midőn a ministerium ellen küzd, nem gyanusítja őket, mert a gyanusításnak csak akkor van helye, ha a ministeriumban valaki rossz intenciókat sejt, ő most csak annyit akar mondani, hogy a kormány téved, s hogy politicájának rossz következményei lesznek.

Az előtte szóló gunynyal említi a közvéleményt, melly e ház falain kívül létezik, s azt ignorálni akarja, mert mi a népképviselői vagyunk, a mit mi mondunk, azt a nép mondja, de ez rossz argumentatio mert alakulhat itt a házban egy többség, melly szerint mi bár a nép képviselőinek mondatunk, de azért a nép közvéleményét még sem képviseljük.

A ministerium politicáját Horvátországra, nézve pártolja. Pártolja a multat, de a jövődre nézve nem akar irányt kitűzteni, járjon el a kormány felelősség mellett úgy mint belátása fogja magával hozni.

A válaszfeliratot szerkezetében nem pártolja, szerette volna abban kimondatva látni, miként kíván a magyar innen tul Európában, mint szabad nemzet megállani.

Ezeken kívül szükségesnek tartotta volna hogy az adreseben a haladási kérdések s a nép érdekeire, a hűbéri rendszerre nézve is, valamely határozott irány kimondatott volna.

Olaszországra nézve szóló az ellenpártról annyi különféle argumentumokat hallott, hogy nem is tudja már az argumentumok mellyik nevének adjon több súlyt.

A hallott argumentumok háromneműek. Némellyek szerint a magyarnak a pragmatica sanctio kötése miatt kell Olaszországba hadsereget küldeni. Mások szerint azért, mert ez által a ministeriumnak bizalmat szavazunk, ismét mások szerint, mert nemzetiségünk, s fenállásunk érdeke ezt így kívánja.

Szónok, azok közt, kik az első és harmadik nemű argumentumokkal harczolnak, nem lát összhangzást nem vesz észre következetességet. Ha a sanctio pragmatica szerint, az austriai császárnak minden birtokát védelmezni akarnók, akkor még Belgiumot is vissza kellene foglalnunk, ha a bécsi ministeriumnak, mellynek az egyetemi ifjuság inponal, eszébe jutna azt visszaszerezni. Beavatkoznunk kellene olyan tartományok megvédésébe, mellyet az ausztriai ház a sanctio pragmatica után más territoriumokkal kicserélt, pedig a népek nem áruczikkek, kik felett az egyesek mint vak eszközökkel rendelkezessenek.

Elv tekintetében az olasz beavatkozás a legrosszabb színben tűnik elő. Mi alkotmányos nép vagyunk. Három száz esztendő óta folytonosan küzdünk nemzetiségünk s alkotmányosságunk mellett. És most midőn a körülmények ügyeinket győzelemre vezették, azon kezdjük, hogy egy másik elnyomott nemzetiség ellenében erőszakhoz nyulunk.

Szólok szerint ha ő meg volna győződve, hogy Horvátországban az egész nép azért kel fel, hogy magának független territoriummal összekapcsolt alkotmányt küzdjön ki, ekkor ő e nép kívánatát respektálná.

De ezen eset nincs jelen, Jellasics a reactio szellemében működik. A lázadóknak sok a szabadság, mit a magyar nekik adott, nekik kevesebb kell, ők a pénz és hadügyet Austria kezébe akarják visszaadni.

E szerint ha így gondolkozunk a Horvátokról, legyünk méltányosak az Olaszokkal, kiknek kivánsága a legnemesebb, s legtermészetesb.

Továbbá, a ministerium politikai eljárásában sem lát következetességet. Azon nap, melyben a kétszáz ezer katona s amilliók megszavaztattak, ők azt mondták, ez arra való, hogy a hazát a veszedelemből megmentsék. Ma azt mondják, hogy ezen ajánlatokból egy rész Olaszország ellen fog használtatni.

A mit a ministerium az ország örömeire az első lépéssel tett, azt a másodikkal elrontotta.

Az első lépés után Europa minket respectalt: azt ítélte felettünk, hogy lelkes derék nép vagyunk, ma visszaesünk, s Europa elfordul tőlünk, mint kik a civilisatio ellen barbarharcot kezdünk.

Aztán nézzük meg, mi okért tesszük ki magunkat ezen harcra, mellynek kívánt eredménye ugy sem lehet? A bécsi kormányért, mellynél ingatabb valami e világon nem létezik, melly minden órán összedőlhet, melly bele olvadhat a német birodalomba, melly szlávva fajulhat? Ugy járnánk vele mint Faust járt Mephistóval. Rábizta magát, s elvitte magával a pokolba.

Az olasz háboru europai kérdés. A mi beavatkozásunkkal a háboru Európát két részre osztja. — Mellyik magyar ohajtja azt, hogy mi e háboruban a kelet éjszaki részen a barbarok között álljunk? És mi lesz sorsunk ha legyőznek? vagy ha a barbarokkal győzünk. — Mindenesetre csak a szolgaság. —

Patai József. Az idő rövid, használnunk kell azt. Ne legyünk szörszál hasogatók, erre ha tesszik, több időnk lehet a télen.

Sajnálom, hogy némelyek a vitaközös alatt az ellenfél egyes szavait kikapkodják, ez rossz modor, s ez, egy időben Weselényi Miklósnak csaknem életébe került. Azért kormányférfiaktól kár az, ha illyenekben rossz példával mennek elő.

Horvátország irányában a kormány politikáját pártolom, és ha látom, hogy ott a nyelv tekintetében a kormány tulment a törvényen, eltűröm, mert szándéka az volt, hogy a vért kimélni akarta.

Ohajtottam volna azonban, hogy a kormány Olaszország irányában is ugyanezen politikával élt volna. Vagy legalább az előtt, hogy a kétszáz ezer katonát és negyvenkét milliót magának megszavaztatta volna, e részben nyilatkozott volna.

A drámai jelenet elmaradt volna ugyan ekkor, de sok ember meg volna nyugodva.

Szónok nem érti a kormány politikáját. A ministerek azt mondják, hogy Olaszországban mi az olasz nemzet alkotmányos szabadsága érdekében fogunk fellépni, mi ott a civilisatio, a béke érdekében fogunk működni, mi az ő szép törekvéseit pártolni akarjuk.

Kérdi, minő pártolás az, mellyre nézve ellenükben fegyveres beavatkozás szükséges?

Barsból.

A megye július 10-én tartá bizottmányi üléseit. —

Főtárgy: a nemzeti őrsereg alakítása, elrendezése.

Az e tárgyról tanácskozásnak — mellyeket ha Saturnus Metisz gyógyszer helyett bevesz vala, az elnyelt ködarabtól minden esetre megszabadul, — eredménye: az őrség összeírása felküldetik Budapestre, onnan elváratik az őrnagyok kinevezése, és aztán — post saecula more patrio — alakittatik, rendeztetik az őrsereg.

No szegény Bars megye! te meg nem gondoltad, hogy addig míg ez mind megtörténik, ez ország megszűnhetik lenni Magyarországnak.

Uraim! az őrseregnek most már felkészülve kellene várnia az ellenség megrohanásait.

Szerencséd Bars megye, hogy az ellenség — ki százados álmaidból fölébresszen — még nincsen határaid közt.

Uraim! e késedelem annyi mint a haza éltevel mitsem gondolni.

Ébredjenek ők! mert e haza végvonaglaiban meg fogja átkozni oly fiait, kik őt veszni hagyják.

Bátor vagyok t. szerkeztő ur! engedelmevel még két a magánemében legjelesb indítványt kiemelni.

Az első irásba foglalva t. Valentényi József levéltárnok ur nyújtá be, a mellyben hazafiai kötelességének ösmeri a jelenlevő tagokat figyelmeztetni a levéltárban heverő arany — s ezüst-émlékpenzerekre és néhány darab aranyra, mellyek mint lopott jószág letartóztatnak, egyszersmind bátor megkérni, ha mind ezt a haza oltárára följajlanak.

Szívem mélyében elborzadék, midőn ez indítvány második részét hallám.

Nem hittem volna, hogy legyen oly antediluvianus ember, ki e hazát lopott jószággal megmenteni akarja.

Őn t. levéltárnok ur! vagy fölfogta indítványa szellemét, vagy pedig nem. Ha nem, akkor hagyjon föl e mesterséggel, mert ez tehetsége körét meghaladja. Ha igen, akkor ön veszedelmes ember, mert ez indítványban egy jezuitaelv lapang t. i. finis sanctificat media, melly elvtől a nemeskeblü elborzad.

Az indítvány e része szerencsére megbukott.

Ezután szóba hozatván mit kelljen a haza javára megajánlott gabonával tenni? Tóth Dani csődörök exfelügyelője föláll, és oly pathossal mintha caesárt akarná személyével pótolni, indítványozá: hogy a gabonát biztos vermekbe zárjuk, míg a gabona ára fölszökik.

Tóth uram! ha nem tudnám, hogy ön gyengeségből inkább, mint speculatióból indítványozta ezt, akkor borzasztókat tudnék gondolni, hanem most csak e fölkiáltással: uram ne tulajdonítsd neki vétkül, mert nem tudja mit beszél!!! veszek öntől bucsút.

Ez indítvány szinte megbukott.

És ezzel befejezem tudósításomat olly remény-nyel, hogy többször nem kellend majd illy retrograd politikát a világgal tudatnom', egyébiránt ha az urak még ezután is a tétlenség karjaiban nyugosznak, bizonyosak lehetnek, hogy e lapban a t. cz. szerkeztő ur engedelmevel, leszen szerencsésük összetalálkozni

Angyalfi Jóseffel.

Azokról a drágalatos nemzetőrseregi szabályokról.

Avis az országos nemzetőrseregi tanácsnak. Elöttem feküsznek (feküdnének a Tatároknál) az „országos nemzetőrseregi tanács“ által minden aláírás nélkül kiadott, de azért a „magyar nemzeti őrsereget kötelező szabályok.“

Az ég menten attól, hogy az egészet tárgyaljam; csak némely czifrább részleteire akarok minden nemzetört, de különösen a fentartásukra ügyelő esküdtéseket figyelmeztetni.

Dologra.

A szabályok 3-ik fejezetében a 16-ik lapon ez áll:

„Ha a nemzetör a hadi fegy ellen vétene, minden elmondás nélkül tartozik az előjáráságtól kimondott fenytéket elfogadni és (halljátok!) megköszönni.“

Sonst habens keine Schwertzen?

Miért nem mindjárt kezet csókolni?

Hallott-e valaha illyet szabad ember fia?!

Nem lenne e az alacsonyítása az önérzetnek, melly egy fötényezője a szabadságnak?!

Tudtommal az ebet szokták arra kényszeríteni, hogy nyalja meg a kezet, melly megkorbácsolta.

Az illyenekre rá érünk, ha előbb levertük az olaszokat, aztán nyakunkra jő a német és a muszka.

Én ugyan részemről szerelném látni azon erőt, melly mint nemzetört képes legyen arra kényszeríteni, hogy illő alázatossággal köszönjem meg, a miért p. o. hat napi közbörtönre méltóztattak kegyesen elítélni.

Pedig elég nemzetör van ki így gondolkodik.

A tizedes kötelességei közt a 20-ik lapon ez olvasható:

„Hol hiányt vagy hivatalbeli elmulasztást vesz észre, ott eleinte szép szóval, utóbb szigorubban intse rendre a hibásokat; de ha az illy nyomatókos dorgálások is sikertelen maradnának stb.“

Tehát „nyomadékos megdorgálás?“ E szó sincs helyén. Én a megdorgálást nagyobb büntetésnek tekintem tán a bebörtönzésnél is, de kérem, félre ne értsenek; nem a közbörtönt értem, melly a szabályokban emlittetik.

Micsoda az a közbörtön?

Tán bizon még a városházhoz kísérnek bennünket, ha a sorból egy szót szólunk, ha mindjárt azt találunk valami cravallnál mondani mondan: „Örmester ur! ne hátráljunk“ vagy: hadnagy ur! ne commandirozzon tüzet a népre stb.

Hijába! A fegyszabályok VII pontja így szól: „A rendből vagy sorból visszaszólamló két s legfőbb hatnapi közfogsággal megfenyítettik.“

A XIII pont ellen azt mondja: „A ki az örhe-lyen elalszik az a körülmény szerint legfőbb háromszoros soronkivüli szolgálatra kényszerítettik.“

Hát a 40-ik lapon olvasható szabály hogy tesszik: „Az őrtanyától távozni mindenkinek tilos. Ezen szabály következtében mindenki ételét az őrtanyán költse el.“

Ugyan vallják meg csak uraim! böcs gyártói e gyönyörűsége törvényeknek, képzelik önök, hogy képesek lesznek ezen szabályokat megtartatni?

Ha én p. o. d. u. 2 órákor felváltatom örsöm-ről, mint önök nevezik, és csak hat órákor jön ismét rám a sor, nem foghatnék én a 24 órai szolgálatból egy órára haza mehetni családomhoz hol azon kívül, hogy ebédlek, egyuttat szétnézhetek nincs e valami baj?!

Kivált mikor őrtanyán előtt és körül minden olyan csendes, olyan békés, hogy az őrnök tán rossz nevének sem lehetne venni, ha elaludnék?

Hanem azért az őrhelyen vagy — mindig elfeledem — az őrsön elalvóra inkább alkalmaztathatnék a közbörtön, mint arra, ki elég merész a sorból figyelmeztetni a hadnagyot; mikép ne jobbra, hanem balra kanyarodjat vezényeljen, ha azt nem akarja, hogy a fél osztály neki menjen a köfalnak.

Hát az hogy van uraim! hogy a közbörtön sehol sem szól a tisztokról?

Tán bizony a tisztnek több becsületérzése és kevesebb felelőssége van?

Igy alkalmazzák önök a törvény előtti egyenlőség elvét?!

Nem akarok több részletet említeni. Él még Lauka és Charivari. Vedd meg barátom tiz garasért azokat a szabályokat, és három hónapig ne is törd egyében koponyádat.

Önök azt fogják mondani, fegy nélkül fegyveres testület nem állhat fenn fegyelemnek pedig büntetéssel kell járni.

Jól van, ez igaz. Büntessenek tehát. Nagyobb vétségeket még súlyosabban, de ne hozzanak olyan szabályokat, mellyeket mindenki át fog hágni. Büntessenek kisebb vétségeket pénzzel, melly azonban a büntetendőhöz legyen arányozva ne hogy a szegény mesterember hasonló mulasztásért annyit fizessen mint a gazdag háztulajdonos. —

Bajos dolog annak büntetésből háromszor rendkívüli szolgálatot tenni, kinek családja addig éhezni fog, mert nincs ki keressen kenyeret!

Könnyű önöknek tele hassal és teli erszénnyel törvényt hozni olyan emberre, kinél mind a kettő üres. —

Azt fogják önök mondani: Franciaországban is ugy van.

Arra azt felelem, először ha ugy is van, nem bizonyít; de másodsor: önök nem tudják, hogy van Franciaországban.

Ott t. i. a nemzetőr birtokon belül, vagy helyesebben börtönön kívül addig felebbezi ügyét, míg elérkezik a király nevenapja, vagy más ilyen nagy nap, mikor az egész nemzetőrsereg amnesztiát kap.

Önök szabályait olyan pedantismus, olyan szolgálai büz lengi át, mintha Bécsből hozták volna.

Önök meg akarják kimélni a nemzetőröket a gondolkodástól, olyan gépekké akarják tenni mint a sorkatonaságot. — Adnak nekik néhány Leithammelt, aztán menjenek azok után.

De nem oda Buda!

A nemzetőr nem lesz gép, és ne is legyen az soha, különben nem felel meg hivatásának.

Mit mondott volna Franciaország ha február-

ban a nemzetőrsereg néhány tisztjére halgatva Lajos Fülöp mellé állott volna?

Vagy ha a legutolsó véres tragoediánál azon tisztjeinek engedelmesskedett volna, kik most mint a köztársaság ellen törökbe vannak fogva?

Vagy azt hiszik, nálunk illyesféle eset soha sem lehet? vak apád?

Egyébiránt önök magok gondoskodtak róla, hogy ezen szabályok soha életbe ne léptethessenek. —

Minden osztálynak 21 tagból álló esküdszéke van, melly itél a fegyvétségek fölött.

A szabályok 5-ik §-a szerint ezen 21 tag közül, 5 tag választatik állandó esküdszéki bírákká, marad tehát tizenhat.

A szabályok 6-ik §-a pedig így hangzik: „Arra hogy becsület s illetőleg esküdszéki tanács tartassék, s az végezzen, az esküdszéki bírákon felül, 13 tagnak együtt kell ülni.“

Kérdem hányszor fog a 21 tagból álló esküdszékből egyszerre 18 tag megjelenni?

Én azonban, és minden becsületes nemzetőr ebben velem fog tartani magam ohajtom, hogy illő szabályok és az ezeket áthágókra illő büntetés határoztassék. Nem elégszem meg olyan törvényel, mellyet soha sem fognak végrehajtani, felszólítok tehát minden nemzetőrt ki érti a nemzetőrsereg célját és feladatát, egyesüljünk egy minél számos aláírásokkal ellátandó kérelemre, mellyben kérni fogjuk az illető minister urat, nevezzen egy választmányt, mellyben egy penészes társasági tagon, néhány válrojtos gépgyárnokokon kívül közölünk is legyenek, kik mint képviselőink hozzá szólhassanak a ránk huzandó új és czélszerűbb szabályokra és büntetésekre.

Azért mondám, kérjük meg az illető minister urat; mert nálunk ugy látszik a nemzetőrsereg a hadügyminister osztályaihoz tartozik; holott annak organisatiója a belügyministert illetné. De ezt indokolni most a hely szüke nem engedi.

Nyiri.

Makvirágok.

— Mindazon szép, fürtös és fürtetlen olvasnóinket, kik románokat is szoktak olvasni, ezennel keresztényi jó indulattal figyelmeztetjük a magyar nemzetgyűlés Románjától őrizkedni, mert azok után, melyeket belőle tegnapelőtt mutatóképen hallánk — borzasztó egy unalmas lecture lehet. Lauter plagiat und reminiscenzen! És a kiadás! fi donc! Nyomorúságos utánnymat avec des caricatures abominables!

Valóban kételkedünk, hogy e Románból egy gyökeres új átdolgozás után is valami lehetne.

— Párbeszéd jul. 18-án dél előtt.

Minister. Waren sie déja beim lánczfelhuzásnál?

Valaki. Még nem; excellentiád...

Minister. Pardonnez moi, ön hibázik, if you azt versaeumen. Menjen el ön ma, és schauen Sie zu, mit was für einer Leichtigkeit this genia

Clark la chose intézi. Oh, the english, les anglais ezek az én embereim.

Valaki. Excellentiád intését ma minden esetre használni fogom. Ajánlom magamat excellentiádnak.

Minister. Hová oly gyorsan, good day.

— Párbeszéd ugyan azok közt jul. 18-án esti 10 órákor:

Valaki. Aber eu. Excellence...

Minister. Pardonnez moi, semmi Excellence seulement polgártárs; és pardonner moi, but you must magyarul reden.

Valaki. Ott voltam a lánczfelhuzásnál...

Minister. Pardonnez moi, ich muss gehen conferentiába. A votre service.

Valaki. (utána kiáltva) Oh the eglisch!

— A képviselőház tegnap egy felségesen meghatározó jelenetnek volt tanuja. Németh Berzi baloldalon ült képviselő fellépe a szószékre s miután ott a ministeriumnak egy gyöngéd szerelmi vallomást tett, felhívá a ház boltozatát ő reá szakadni, mit azonban nem tenni a ház boltozata elég ildomos volt; s ekkor a jobb oldal karjaiba veté magát, hol is éljenekkel fogadtatott. Némelyek látni vélték, hogy Kovács Lajostól két puszit is kapott. E lélekemelő látvány még magasztosabb lön, midőn a szerelmes declarans pillanatra, hajdani helyére átvén s holmiját egybeszedvén, pintlijével uj szállására végképp visszatért. E pillanatban a ministerelnök fején egy hajszál csirát vert; Deák logicája a baloldal felé fordult, Klauzál nevetett (Klauzál nevetett! hah!) és Széchényi ezt gondolá magában: „pardonnez moi, ich kenne dich.“ Mészáros örült, hogy ismét van egy kitől tanácsot kérjen, Kossuth pedig így szolta magában „kár, hogy szavainak illy proselita csináló hatása van.“ Sokan erősítik, hogy e fenséges jelenetre minden törpe municipalis krézlik oriási centralis vatermörderekké magossultak. És Németh Berzi boldog volt mint a sült hal és olvadékony mint a vajás kifli.

— A pesti hidfő mellett egy új fabodé fog fellálltatni; tudakozódásainkra azon kielégítő választ kaptuk, hogy benne egy duczatt éléthű-gypszöntésü ököl fog közszemle végett kitétetni mint a jul 10, és 21-ki nemzeti gyűlésben használt jozan capacitatio és logica fegyverei. E mellett még más egyéb nevezetességek közt látni való lesz egy ministeri mosolylyal emailleirozott solo-helyes, melly Kovács Lajos szájacskájából kirepülvén, mint a galambá vált szent lélek nyugodott meg tegnap Eötvösen, továbbá figyelemre méltó leend egy megkövesült Chikiána frazis hevesi agárször prémben s egri borzagban; lesz még egy magyar ministeri krízis is, mit sauce piquante, de ez már majd mindennap látható, s ezért nem érdemel különös figyelmeztetést. A többi ritkaságokról majdan értesítendjük olvasóinkat.

Németh Berzi moszkaországi planta volt itt az oppositio meleg éghajlata alatt.

Isten adta őt nekünk isten elvette. Jobb is lesz ő bizalom szavazónak itt nálunk ugy is csak a simetriat rontotta.

Csernátoni.

Az első magyar festőakadémia.

Alolirt igazgató tulajdonosa, ezen — a művészet honunkbani felvirágzására elkerülhetetlen — néhány lelkes hazafiak segélyével alapított intézetét a t. cz. közönség pártolásába ajánlván, felhívja egyszersmind a képviselő — s a jelen nemzeti gyűlés alkalmával a hon minden részéről ide jött urakat, intézetét személyes látogatásukkal megtisztelni, mellynek mibenlétéről meggyőződésök reményilem — pártolását csak gyarapítandja.

Nagyhidutzai 678-ik számú ház 3-ik emeletében felállított academiám délutáni 3 órától 6-ig nyitva leend a tisztelt látogatók számára.

Marasztóni Jakab.

Az első magyar festőakadémia

tudatja a honunkbani művészekkel, — hogy azon környülménynél fogva, mivel a műkedvelőtársulat kiállítását e jelen évre nem rendezend — fennevezett academiái részéről fog egy műkiállítás Augusztus 15-én rendeztetni, mellyre a t. művészársaimat ezennel felhivom.

Ezen alkalommal a festészeti academiát gyámolító társulat által, festvényekre rendezett sorsjáték huzása is megtörténend.

Marasztóni Jakab.

HIRDETÉS.

Bérbe adandó lak.

Egy három szobából álló lak minden órán kiadandó, a széna téren a patika felett mellyeknek egyike szeglet szoba a piacra, bővebb tudósítást a házmester adand.

Hartleben K. A. könyvárusnál

Pesten váczai-utca 437 sz.

Épen most jelent meg és kapható:

S Z Ó Z A T

az

egyházi reform ügyében.

Irtá

Szerencsepataki János.

1848. 8-rét csinos borítékban 20 kr.

ÉRTESÍTÉS.

A Lengyel István által készített durranással és durranás nélküli löböt kijátszása történik e hó 23-án a forradalmi csarnokban délután 3 órakor.

Hajnővesztő-kenet.

Az igen kapóssá lett hajnövesztő kenet, mellytől a szőke, ősz és veres haj, barkó, bajusz és szakáll is szépen megfeketül, ismét újra készíthető: bálványutca 183. sz.

Dr. Malatides.

TESSÉK OLVASNI.

Egy felsőbb tanodákat végzett egyén, jó levelekkel ellátva, mezei gazdaságban jártas, beszél négyféle nyelven, kíván valamely b. uri háznál írás, vagy huszárképpen fölvetetni, avagy B. Lo Presti által vezetendő lovasságnál bárki helyett vagy mellett szolgálatot tenni; föltalálható reggeli 11-től délutáni fél 4 óráig kőbányai borforráshoz czimzett vendéglőben, harminczad-utca 114 sz. a.

Pesten Geibel Károly,

udvari könyvárusnál megjelent és kapható:

a főméltóságú királyi

Főtörvényszékeken

1847-ben váltó és csődügyekben

hozott nevezetes bírói határozatoknak

gyűjteménye.

Kiadja

Kriebel Tiv.

köz- és váltótörv. ügyvéd.

1848. füzve 24 p. kr.

Magyar köz- és zépp-vasut.

Naponkinti indulások 1848-dik Majus 20-tól Augusztus végeig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek

legalább egy negyed órával az elindulás előtt a pályaudvarában megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat reggeli 6 órak.

„ „ tehervonat délben 11 ó. 45 p.

„ „ személyvonat délután 2 óra.

Szolnokról Pestre. Tehervonat reggeli 3 óra 45 percz.

„ „ Személyvonat reggeli 6 óra 25 perczkor.

„ „ Személyvonat délután 2 óra 15 perczkor.

Pestről Vác felé reggel 6 óra 30 percz.

„ „ délután 2 óra 30 „

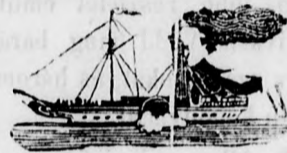
„ „ „ 5 „ 30 „

Vácraól Pest felé reggel 8 órakor

„ „ délután 4 „

„ „ „ 7 „

A magyar középponti vasut igazgatósága által.

Gőzhajók járása.

A. A Dunán.

Pestről Bécsbe naponkint reggeli 6 órakor, Győri közlekedéssel.

B. A Tiszán.

Szolnokról Szegedre, Tittelbe és Zimonyba, Pesttel kapcsolatban: minden kedden.

„ Szegedre: minden szerdán és szombaton.

„ Tokajra: minden csütörtökön.

Szegedről Szolnokra: minden hétfőn, csütörtökön és szombaton.

„ Zimonyba: minden szerdán.

Zimonyból Tittelbe, Szegedre és Szolnokra; minden csütörtökön.

Tokajból Szolnokra: minden vasárnap.

Indulási idő Szolnok, Tokaj és Szegedről: reggeli óra.

Minden kedden indul egy vontatógőzös Szegedről Zimonyba, és minden pénteken Zimonyból Szegedre.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózási társaság főügynöksége.

Megjelenik e lap MINDEN ESTE. Előfizethetni e lapra Pesten a Lukács László nyomdájában (Országuton Kunewalder házban). — A vidéken a postahivataloknál. EGYES SZÁM ára 3 kr. pp.